

X. ročník číslo 3/august 2023

Hlahol zvonov

Časopis farnosti Šaštín-Stráže

10
rokov

Půť ku Kaplnke sv. Alojza
25. jún 2023

OBSAH

Aktivity Farskej charity	2
Príhovor	3
Desaťročnica Hlaholu zvonov	4
Predstavujeme vám...	6
Don José opäť oslavoval	9
Púť ku Kaplnke sv. Alojza	12
Púť miništrantov	14
Spevácka posila v 7hlásku	16
Šaštínske zvony	18
Putovali sme do Trnavy	21
Púť motorkárov	24
Prímestský tábor	26
Spoločné stretnutie charitákov	29
Svedectvo Zuzany	30
Spoločenská kronika	31

Aktivity farskej charity

SPOLOČNE POMÁHAME ĽUDOM V NÚDZI

V mesiaci jún 2023 sa konala v 10-tich prevádzkach spoločnosti Tesco celonárodná zbierka pre ľudí v núdzi. Farská charita Šaštín-Stráže dostala príležitosť sa zapojiť do Letnej Tesco zbierky, ktorú zastrešovala Slovenská katolícka charita. 14-tich dobrovoľníkov ste mohli stretnúť v HM Tesco Senica počas víkendu 16. – 17. júna 2023 a odovzdať im trvanlivé potraviny alebo drogériu na vyznačenom mieste. Počas Letnej Tesco zbierky v HM Tesco Senica sa vďaka darcom podarilo vyzbierať 564 kg potravín a hygienickým potrieb v celkom sume 1164,60 €, ktoré budú prerozdelené medzi rodiny a ľudí v núdzi v meste Šaštín-Stráže.

Ďakujeme všetkým darcom, dobrovoľníkom, ale aj organizáciám, ktorí túto zbierku umožnili. Vďaka za Váš čas i financie.

Mgr. Kristína Pöstenyi

Štvrťročník, číslo 3/2023, X. ročník

Registrovaný na Ministerstve kultúry SR pod číslom: EV 5727/18. ISSN: 2644-4488
IČO 51271851

Adresa redakcie: Kláštorne námestie 1295, Šaštín-Stráže

Vydavateľ: OZ SEPTIMAVIA, Kláštorne námestie 1295/11, 908 41 Šaštín-Stráže

Grafické spracovanie a tlač: Tlačiareň LUNA, Moravský Svätý Ján

Neprešlo jazykovou úpravou

Za dobrovoľný príspevok je k dispozícii v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie (záujemcovia o odoberanie časopisu poštou, nás môžu kontaktovať prostredníctvom redakčného mailu uvedeného nižšie).

Farský časopis zostavili: Páter Michal Nižnánsky, OSPPE - správca farnosti a Mgr. Ľudmila Masárová. Za spoluprácu a pomoc ďakujeme aj ostatným pátrom pavlínom z miestnej komunity, ktorí prispeli k vydaniu časopisu. Svoje rady, nápady, pripomienky i postrehy nám môžete poslať na našu mailovú adresu: hlaholzvonov1@gmail.com. (Autorka všetkých neoznačených textov a foto Mgr. Ľudmila Masárová.) Všetky predchádzajúce čísla Hlaholu zvonov nájdete na internetovej stránke: www.bazilika.sk v oddelení farnosti.

Aktivity farskej charity

Adorácia

Vystretý, aj keď stojím,
v kútiku šepkanie,
čo ranná zora
vyženie spopod rúška toho,
pred kým sa bojím bázňou svätej nádeje.

Neviditeľné dotknutie,
energia prúdiaca žilami,
popraskané póry stmeluje
slovami, aj keď nevyslovené,
vzbudzuje žasnutie, čo práve teraz sa vyleje.

V ty roztápa sa ja,
a v ja roztápa sa ty.
Spojené rôznosti v jednom tele,
po päty zjednotené,
cestička do raja práve sa šikuje.

Životná múdrosť

Prehra ťa učí vyhrávať,
z čriepok síz poskladať
mahagónový les.
Bol by v tom pes,
zakopaný pod hrudou zeme,
čo tichým plačom drieme,
nájstť trhlínu
a počítat' za vinu
postaviť sa v nej a stáť.
Drahá mať, čo v klíne špinu stiera,
diera nohavice zvieru,
v pozícii matu.
Ona však niť zlatú
uchom ihly prevlieka,
čo stratené je zašiva.
nie je ťava, čo hrbom veraj zavadí,
nasadí postoj odvážny,
Láskou slzy ovieva.

Drahí farníci, bratia a sestry, priatelia.

Ponúkam vám dve básne v rámci tohto čísla Hlaholu Zvonov a obdobia plného slnka a tepla.

Veľakrát však človek nie je rozohriaty len slnečnými lúčmi, ale rôznymi zážitkami, situáciami, aké zakusujete aj počas tohto letného obdobia, väčšinou s nádychom positivity, ale na druhej strane rozpaľuje nás aj závan vlastnej neschopnosti, negatívne emócie, či jednoducho náš niekedy neuchopený charakter.

Tieto zveršované reflexie nám však môžu podať liek. A to v dvoch kľúčových slovách, akými sú žasnutie a nevzdávanie sa. Tak veľmi potrebujeme každodenný nádych adorácie, pokorného žasnutia nad krásou, ktorou nás obklopuje Pán, nad krásou, ktorú do nás vložil a nad krásou, ktorú vložil do našich blížnych, hoci sa nám tomu niekedy, a možno často, ťažko verí. A tak veľmi potrebujeme každodenné vyprosovanie si milosti, kráčať ďalej a učiť sa aj zo situácií, ktoré sa nám nepodaria! Prajem vám silu prijímať tieto dva lieky, prajem to aj sebe, aby sme tak stále spolu kráčali v lepšom dnešku a krajšom zajtrajšku, až do nášho cieľa. Požehnaný čas! páter Michal Nižnánsky, OSPPE - správca farnosti

alebo: Z mailovej pošty

Pri príležitosti desiateho výročia nášho farského časopisu Hlahol zvonov prinášame aj zopár spomienok a postrehov od našich čitateľov. So súhlasom autora prinášame krásnu povzbudivú spätnú väzbu:

Srdečne pozdravujem a chcem zároveň vyjadriť veľkú vďaku za nové číslo Hlaholu zvonov. Celkom som sa pobavil, počul a nadchol mnohými vecami. Takže príhovor Elišky Sofkovej si asi odložím ako inšpiráciu k príhovorom pre jubilejúcich, odchádzajúcich kňazov; taktiež prehľad, čo všetko sa za 6 rokov v Šaštíne a Strážach urobilo po materiálnej, ale aj po duchovnej stránke. Taktiež som si oživil spomienku na oslavu 100ročnice don Josého a veľmi som sa pobavil na jeho „klasických“ hláškach, hlavne s tou „podvýživou“. Otázky a odpovede v rozhovore s pátrom Martinom boli obohacujúce. Taktiež prehľad, spoločenská kronika. No, čo ma najviac upútalo a poučilo, a to si teraz nechcem nikoho získať, bol článok s názvom Svedectvo fotografky. Vedel som, že s príchodom pápeža bolo veľa organizovania, zabezpečovania, ale v tých konkrétnostiach z pohľadu človeka, ktorý si tým prešiel v jednej funkcii/ službe, to bolo skutočne niečo fascinujúce. Fakt som netušil, čo všetko dopredu médiá dostávali pripravené - či štatistiky Cirkvi, návštev pápežov..., alebo svoj vymedzený priestor a len 5 fotiek na stiahnutie. My sme to vnímali cez bratov na Luníku IX. Aby stíhali, poslali sme im posily, aby vedeli odpovedať na všetky

Nakoľko don Jožka Skalu potešil spomienkový článok na návštevu svätého otca pápeža Františka, pohľadali sme z archívu spomienkovú fotku na túto udalosť, kde je aj on sám. Hádám sa poteší opäť a prijme ju ako naše poďakovanie za jeho slová. (na foto vľavo - so spolubratmi).

otázky, požiadavky médií. Boli z toho úplne vyštavení... Tak ešte veľká vďaka. Požehnaný deň a prípravu na púť.

(Mgr. Jozef Skala SDB,
provinciálny sekretár)

Krátkym pozdravom nás potešil aj niekdajší správca farnosti, don Jozef Pöstény:

Srdečne pozdravujem. Potešilo (myslí tým časopis Hlahol zvonov, odoslaný mailovou poštou – pozn. red.). Spomínam s nostalgiou a teší ma, že farnosť v Šaštíne-Strážach je živá. Nech Pán požehnáva všetky aktivity a podujatia vo farnosti. Prajem veľa radosti, optimizmu a hojné Božie požehnanie. Jožko

V poslednom čísle sme položili otázky, tu sú odpovede na ne:

1. Od začiatku vydávania Hlaholu zvonov bolo to predchádzajúce číslo presne 33. v poradí.
2. Páter Martin Lehončák OSPPE napísal do Hlaholu zvonov za svojho pôsobenia v našej farnosti 9 príhovorov.
3. Prvý farský výlet sa uskutočnil 1. mája v roku 2017 do Smoleníc.
4. Pavlín, ktorý ovplyvnil na ceste ku kňazskému povolaniu pátra Martina, je páter Gregor Wach OSPPE, ktorý má mom. pôsobisko rovnako ako on v Trnave na Tulipáne.
5. Obec na východe Slovenska, z ktorej páter Martin pochádza, je Sečovská Polianka v okrese Vranov nad Topľou.

Ak by ste mali záujem ešte odpovedať a súťažiť o odmenu od pátra Michala, správcu našej farnosti, tu sú nové otázky:

1. Od ktorého čísla je Hlahol zvonov plnofarebný (nielen obálka, ale aj vnútro časopisu)?
2. Ako sa volala rubrika v Hlahole zvonov, ktorú pravidelne pripravoval don Emil Šafár SDB?
3. Hlahol zvonov získal v roku 2015 druhé miesto v súťaži farských časopisov, v kategórii vychádzajúcich do 10 rokov. Ako sa volala táto súťaž?

Ak si pohľadáte staršie čísla, určite všetky odpovede nájdete. Ak ich nemáte v papierovej podobe, sú na internetovej stránke: www.bazilika.sk

Nenájdete však odpoveď na nasledujúcu – bonusovú otázku (ktoré sú špecialitou pátra Michala, čím sme sa inšpirovali aj my k tejto „bonusovke“).

4. Kto vymyslel názov farského časopisu Hlahol zvonov? Samozrejme, túto odpoveď môžete len tipovať, lebo asi málokto o tom vie. Poradíme len, že to bol jeden z vtedajšej komunity saleziánov. (táto otázka nie je povinná!)

Všetkým držíme palce a povzbudzujeme k napísaniu odpovedí. Môžete ich priniesť do sakristie v Bazilike do 10. septembra 2023. Vopred sa tešíme na vaše odpovede.

Taktiež budeme radi, ak nám pošlete správu do mailovej pošty na našu adresu: hlaholzvonov1@gmail.com

Don Emil Šafár SDB, niekdajší aktívny člen redakčnej rady Hlaholu zvonov počas agapé po oslave 70. výročia kňazstva don Jozefa Hrdého SDB 1. júla 2023 (archív rodiny Demusovcov)

Predstavujeme vám...

Páter Grzegorz Oskwarek OSPPE

Už v predchádzajúcom čísle sme vám slúbili priniesť rozhovor s novým pátrom pavlínom, novou posilou v našej farnosti, ktorého už mnohí dobre poznáme a mali sme možnosť sa s ním aj osobne stretnúť či pohovárať...

Páter Grzegorz pochádza z Oravy z Jablonky (dediny na poľskej Orave v blízkosti hraníc so Slovenskom, 67 km južne od Krakova). Za kňaza bol vysvätený 25. mája 2013 na Jasnej Hore v Čenstochovej v Poľsku, kde následne 2 mesiace pôsobil. Od 1. septembra 2013 išiel do Trnavy, kde pôsobil takmer 10 rokov. Od 1. marca 2023 je jeho pôsobiskom naša farnosť – Šaštín-Stráže, kde zastáva funkciu kaplána vo farnosti.

Ako 4-ročný chlapec dirigujem kapele na svadbe kamarátky mojej sestry (r. 1991), archív pátra Grzegorza

Cesta ku kňazstvu

Aká bola tvoja cesta ku kňazstvu? Poviem úprimne, že ma vždy fascinovalo kňazstvo. Aj s bratom sme sa spolu hrávali – ja som bol kňazom a on bol miništrantom. Vždy ma to fascinovalo. Keď som bol po prvý raz v Čenstochovej, veľ-

Naše provinciálne stretnutie, archív pátra Grzegorza

mi sa mi zapáčil pavlínsky habit, aj keď som chodieval na goralské pešie púte. Dokonca si pamätám jeden príbeh, keď som bol prvý raz v Čenstochovej, nejakým spôsobom som zašiel sám pred milostivý obraz, akoby ma tam niečo viedlo, ťahalo. Vtedy som pocítil, že ma Panna Mária volá, aby som jej prišiel slúžiť. Raz som váhal, či ísť k diecéznym kňazom, či k pavlínom, tak vtedy ma otec veľmi podporil, aby som išiel k pavlínom. Takže veľmi vďačím aj mojim rodičom. Mám dvoch starších bratov a dve staršie sestry, ja som najmladší. Z rodnej obce je nás momentálne asi 10 žijúcich kňazov.

Hudba v jeho živote

Ty a hudba? Hudba ma vždy fascinovala. Môj otec hral dokonca na heligónke. Pamätám si, že keď som bol malý, naučil som sa sám hrať na keyboarde ľudové pesničky. Keď som bol v seminári, organista ma naučil hrať na organe. Stalo sa,

Fotografia z Trnavy – áno, hrám ešte na bicie, ale už dávno som nehral, archív pátra Grzegorza

Páter Grzegorz počas prvej svätej omše v našej farnosti – 1. marca 2023

že som aj ako kňaz organistu zastupoval v Čenstochovej, Krakove, Jablonke – aj tu hrávam občas na ružencoch, či pri svätej omši. Spievať som sa učil v seminári. Umeleckú školu som žiadnu neabsolvoval. Ale čo sa týka spevu, najviac som sa naučil v zbore v Tulipáne v Trnave.

Vzťah k slovenčine

Ty a slovenčina? Na Slovensku mám veľkú rodinu. Jablonka, moja rodná obec, počas druhej svetovej vojny patrila Slovensku. Dost veľa našich rodín je pomešaných, že sú aj v Poľsku, aj na Slovensku. Stretávali sme sa a máme kontakt s rodinami v Dolnom Kubíne, v Tatranskej Javorine, Poprade... Pamätám si, ako

Tu mi dali stoličku – dirigovanie na svadbe kamarátky mojej sestry (r. 1991), archív pátra Grzegorza

ma mamina zobrala k babkinej sestre, ktorá sa dožila požehnaných 96 rokov. Takže u mňa tá Slovenčina bola prítomná, a dokonca, dva roky som ministroval na slovenských svätých omšiach, ktoré sú u nás v Jablonke každú nedeľu.

Naša farnosť

Čo ťa u nás vo farnosti prekvapilo? Po viem úprimne – Šaštín ma fascinuje, je to krásne miesto, prišiel som sem s takým otvoreným srdcom a myslou, čo tu všetko bude. Nemôžem povedať, že by ma tu niečo prekvapilo. Určite ma fascinuje veľmi krásna Bazilika, veľmi krásny kláštor, prostredie, veľmi dobrí ľudia... Je to niečo, čo ma nielen fascinuje, ale aj povzbudzuje slúžiť Pánu Bohu, ale aj iným. Poznal si Šaštín už aj predtým, než ju dostali pavlíni do správy? Prvý raz som o Šaštíne počul ešte ako bohoslovec, kedy páter Ondrej, tiež ešte ako bohoslovec, napísal článok o Šaštíne. Som si ho s úvahou prečítal a nejako sa mi ten Šaštín zapáčil. Vtedy som si pomyslel, že by bolo dobré, keby ho pavlíni dostali naspäť. (neuveriteľné! – pozn. red.) Nakoniec môžem povedať, že ma veľmi

teší, že môžem svoju kňazskú službu vykonávať práve tu, pri Sedembolestnej Panne Márii. A to práve preto, že tú úctu k Sedembolestnej Panne mám vďaka mojej mamine. U nás na severnej Orave (áno, Orava je aj v Poľsku) je Panna Mária Sedembolestná uctievaná ako patrónka Oravy. Neďaleko Jablonky sa nachádza vrch Danielki, kde sa nachádza krásna Kaplnka Sedembolestnej Panny Márie. Každý rok, v nedeľu po 15. septembri, sem, na Strechu Oravy, ako sa ľudovo hovorí, prichádzajú pútnici z celej Oravy. Aj mňa moja mamina brávala každý rok na túto púť. A takto je už od detstva úcta k Sedembolestnej Panne Márii blízka môjmu srdcu.

Veľmi sa tešíme z krásnych vyznaní pátra Grzegorza. Prajeme mu, aby si medzi nami našiel veľa spriaznených duší, oddaných farníkov a pomocníkov, ktorých bude pri kňazskej službe určite potrebovať. Zahŕňajme ho do svojich modlitieb, ako to robí aj on sám, budme mu povzbudením v službe Nebeskému Otcovi i Sedembolestnej Panne Márii! Víťame ho ešte raz v našej farnosti!

POZVÁNKA

Srdečne Vás pozývame na 6. ročník podujatia Deň rodiny, ktorý sa uskutoční 27.08.2023 /nedeľa/ od 14.30 hod. v Oratóriu bl. Anky Kolesárovej. Pripravený bude bohatý program pre celú rodinu a občerstvenie. Gazdinky a gazdovia budú mať možnosť zapojiť sa do „Súťaže o najlepšiu sviatočnú rodinný koláč.“ Viac informácií bude na plagáte alebo vo farských oznamoch.

70. výročie kňazskej vysviacky

Don José opäť oslavoval

Ubehlo pár mesiacov od oslavy storočnice saleziána don Jozefa Hrdého SDB a spolu s ním sme slávili opäť. Neuveriteľných 70 rokov kňazskej služby! Tešíme sa spolu s ním, že sme sa dožili takéhoto krásneho nezvyčajného jubilea v živote kňaza. Prinášame vám slová don Jozefa Skalu SDB, provinciálneho sekretára, ktoré napísal ešte pri príležitosti storočnice don Josého:

Don José 100-ročný My sme toho svedkami!

Týmto veľkonočným zvolaním by sa dali opísať nezabudnuteľné chvíle oslavy 100 rokov života don Josého v Šaštíne. Týždeň prekvapení a gratulácii sa tiahol od 10. do 16. apríla 2023.

Nuž, zaujímavé, koľko ľudí dokázal dať dohromady, nielen počas tých 100 rokov, ale aj priamo na oslave tohto jubilea. Spolu s ním na ďakovnej sv. omši v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne koncelebrovalo 25 kňazov a za dar života sa prišli poďakovať aj don Milan Ďurica, ktorému ku stovke chýbajú ešte 2 roky, tiež prišli aj početní príbuzní od Topoľčian a najmä Šaštíňania. Dokonca aj príbuzní jeho priateľov z Čile sa zúčastnili osláv jeho storočnice v Šaštíne! Pani Edith Petty Sanchez prišla aj so svojím synom Johathanom. Ich stretnutie s donom Jossém bolo po rokoch veľmi dojemné. „Don José bol veľmi dobrým priateľom mojich rodičov, bol akoby člen našej rodiny,“ zapomínala si.

Don José počas ďakovnej svätej omše so spolubratmi saleziánmi i pavlínmi, ktorí sú spolu s ním vo farnosti a veľmi si ho obľúbili, taktiež jeden diecézny kňaz, a samozrejme, miništranti. (foto: E. E. Ercolano)

Ďakovnej svätej omši predsedal provinciál saleziánov don Peter Timko. V príhovore zacitoval sedemnásť článok našich stanov: „Salezián sa nenechá znechutiť ťažkosťami, lebo úplne dôveruje Otcovi... Keďže ohlasuje Radostnú zvesť, je vždy veselý.“ V tomto bol podľa provinciála don José presvedčivým svedkom zmŕtvychvstalého Krista počas svojho výzvami naplneného saleziánskeho života.

Vo videopozdrave sa po španielsky don Josému prihovoril aj hlavný predstaviteľ saleziánov, don Angel Artime, ktorý okrem iného povedal: „Užívaj si starobu a ďakuj Bohu za dar povolania.“

Každý z prítomných chcel don Josému osobne zagrátulovať, prihovoriť sa, poďakovať. Bol to pre neho náročný, no radostný maratón, ktorý s pokorou a vytrvalosťou znášal. Každému sa snažil povedať aspoň pár slov, usmiať sa, zaspomínať, odfotiť sa.

A tu je recept don Josého, ako sa dožiť 100 rokov: byť vďačný za dar života a

povolania Pánu Bohu a Panne Márii; byť veselý a s humorom čeliť ťažkostiam a výzvam; byť s mladými, najmä cez šport; a k tomu všetkému neodmysliteľný pohár červeného vína. Jeho obľúbená značka je v Šaštine už roky dobre známa.

Dostali sme pekné a úprimné svedectvo od miništranta Pavla Petriča, ktorý miništruje počas svätých omší v ZPS, kde býva a spolucelebruje sväté omše aj don José: Ešte pred dokončením mojej zadanej práce na aktivačných prácach som videl, ako sa blížila deti so svojimi pani učiteľkami. A koho moje oči videli? Ako aj ZPS ide v ústrety tomuto podujatiu (Míľa pre zdravie – 26. 5. 2023 – pozn. red.), a tak som neváhal ani sekundu a išiel som pozdraviť a odfotiť si don Chosého a porozprávať sa s ním. Bol to pre mňa samého veľmi veľký zážitok, že som ho opäť mohol stretnúť. Naše stretnutie bolo krásne aj plné emócií (bez komentára). Vošli sme do kostola a všetci sme sa spoločne pomodlili a don

Po svätej omši 1. júla 2023 s priateľmi a rodinou (foto: E. E. Ercolano)

Chosé nám udelil aj po španielsky svoje kňazské požehnanie, a samozrejme aj po slovensky. Don Chosému prajem pevné zdravie, pomoc, ochranu Panny Márie Sedembolestnej aj do ďalších rokov ...

Niečo zo života don Chosého, ako som ho spoznal ja: Po príchode do kostola som ho po prvýkrát stretol na bazilickej chodbe. Zo začiatku som mu polieval kvety, rád chodieval na hríby, strašne sa mi páčili jeho kázne, potešil som sa, keď mi dal nejakú sladkosť a niečo cenného do vačku. Ja viem, že pije červené víno. So saleziánmi som bol trinásť rokov. Bol som aj na jeho oslave a spoločnú fotku nemám a nebol som sám, kto ho takto poznal.

PS: Keby som niečo zabudol pridať, tak inokedy sa zasa prihovorím.

Časopis Hlahol zvonov je mojou neodmysliteľnou súčasťou v mojom živote, kde sa dozviem, čo treba, kde som aj na spoločných fotografiách atď.

S pozdravom PALKO PETRIČ zo Šaštína.

Don José a nad ním saleziáni – zľava don Jozef Komloš SDB, don Emil Šafár SDB a don Andrej Kňaze SDB, ktorý bol hlavným celebrantom ďakovnej svätej omše (foto: E. E. Ercolano)

Don José rozpráva v Bazilike svojim spoluobyvateľom zo ZPS zaujímavé príbehy zo svojho života. (autor: Pavol Petrič)

Naša farnosť na cestách Púť ku Kaplnke sv. Alojza

Svätú omšu celebraval páter Michal Nižnánsky, správca farnosti, ktorý sa úprimne priznal, že je na tomto krásnom mieste po prvý raz a veľmi sa mu tam páči.

Svätú omšu svojím spevom krásne obohatil spevokol 7hlások s vedúcimi Marcelom a Ivetkou Žákovcami.

Od Baziliky Sedembolestnej Panny Márie vyrazila 25. júna 2023 o 16. hodine malá skupinka pútnikov pod vedením pátra Michala, správcu farnosti. Postupne sa k nim cestou pridávali ďalší a ďalší pútníci. Ich cieľom bola Kaplnka sv. Alojza na ceste za Strážami.

Pútnikom cesta rýchlejšie ubiehala aj vďaka spoločným modlitbám a spevu. Usmiati mládežníci kráčali na čele celej skupinky s krížom a dobrou náladou.

Jedinečná atmosféra tejto krásnej sviatočnej chvíle v prírode.

(foto z púte: Emma Ester Ercolano a Matúš Mach)

Z Národnej Svätyne

Púť miništrantov

V sobotu 13. mája 2023 sa šaštínska Bazilika naplnila miništrantmi. V tento deň sa konala už tradičná Púť miništrantov do Národnej Svätyne v Šaštíne. Z rôznych kútov Slovenska prišlo asi 200 miništrantov.

„Témou tohtoročnej púte je heslo: Pod a uvidíš, povedal don Jozef Luscoň, SDB. Tohtoročnej púti predchádzali dlhodobé prípravy, na ktorých sa podieľali bohoslovci, členovia spoločenstva Tymian, ako aj pavlíni zo šaštínskeho kláštora. Túžbou organizátorov bolo, aby miništranti na vlastnej koži zažili, že je krásne stretnúť sa s Ježišom a Jemu slúžiť. Taktiež tento rok organizátori chceli ukázať miništrantom, že internet a média sa môžu stať ideálnym prostriedkom na šírenie evanjelia.

Na tento ročník bol pripravený špeciálny program, ktorý bol dosť bohatý. Miništran-

ti mali možnosť zúčastniť sa rôznych prednášok, súťaží, aj workshopov, na ktoré boli pozvaní významní ľudia z oblasti športu, ako aj médií, pretože túžbou organizátorov bolo, aby ukázali mladým, ako je prostredníctvom médií možné šíriť evanjelium. Na púti boli prítomní aj policajti. Dokonca veľkým prekvapením bola prítomnosť talianskych karabinierov, ktorí mladým chlapcom porozprávali o svojej práci.

O 9.00 hodine sa začala registrácia. Každý z účastníkov dostal pútnické tričko a podrobný program. O 10.00 hodine sa všetci účastníci zhromaždili v spoločenskej sále kláštora, kde začal program tohtoročnej púte. Moderáciu cele púte viedli diakon Martin Surový a bohoslovec Broňo Antoň. Privítali všetkých zhromaždených a predstavili im ďalší program. Potom nasledovali rôzne aktivity. Miništranti si mohli podľa svojich záľúb zvoliť obľúbenú aktivitu, či už po duchovnej stránke, alebo v oblasti športu, vedy alebo médií.

Tradičná spoločná fotografia miništrantov po sv. omši (archív organizátorov)

V Bazilike mal don Jozef Luscoň zaujímavú duchovnú katechézu. Fanúšikom športu sa prihovorili paraolympionici: strelci Veronika Vadovičová a Radoslav Malenovský, či tenista Tomáš Masaryk. Mladí si mohli nielen vypočuť zaujímavú prednášku a svedectvá o športových zážitkoch, ale tiež mohli vyskúšať napr.: ako sa strieľa. Astronóm Juraj Tóth zase ukazoval záhady stvoreného vesmíru. Peter Šebo organizoval workshop s názvom: Riziká sociálnych sietí a internetu. Vďaka nemu sa mladí miništranti mohli naučiť, ako správne môžu využívať internet.

O 12.00 hodine sa všetci účastníci presunuli do Baziliky, kde sa začala svätá omša, ktorej hlavným celebrantom a kazateľom bol vdp. Miro Vaľko. Po svätej omši a po obede sa začal futbalový a florbalový turnaj. Tento rok futbalový turnaj vyhrali miništranti z našej pavlínskej farnosti v Trnave na Tulipáne. Posledným bodom programu

bola adorácia v Bazilike.

Jeden z miništrantov prišiel so skupinou z Kysuckého Nového Mesta. Bol tu prvý raz a očakával tu zažiť duchovnú obnovu. Spomenul, že v jeho farnosti je veľa miništrantov pri oltári.

Iní miništranti, pochádzajúci z Kysúc, sa vyznali, že sa im veľmi páčilo, že sa práve tu na púti mohli stretnúť s miništrantmi z rôznych kútov Slovenska, a takto spoznávať napr.: iný štýl obliekania sa miništrantov v rôznych častiach Slovenska. A taktiež sa im páčili organizované aktivity, a predovšetkým to, že tu mohli nadviazať užší vzťah s Bohom.

Jednou z aktivít bola šopa - za pumináče získané v súťažiach, bola pekná odmena. Pre miništrantov boli pripravené súťaže tak pre jednotlivcov, ako aj pre dvojice.

Bolo to krásne stretnutie a určite bude také aj na budúce.

páter Grzegorz Oskwarek OSPPE

organizačný tím (otcovia pavlíni, bohoslovci z BA-seminára, Spoločenstvo TYMIAN) (archív organizátorov)

Predstavujeme vám...

Spevákka posila v 7hlásku - Branislav Malina

Nedávno sme v Hlahole zvonov priniesli rozhovor s novou mladou organistkou v Národnej Svätyni a sľúbili sme, že v predstavení mladých ľudí, slúžiacich v chráme Panne Márii, budeme postupne pokračovať. Dnes prinášame rozhovor s novou posilou s mládežníckom spevokole 7hlások, ktorého je súčasťou a krásne ho svojim spevom obohatil. Na nejednej svätej omši sa predstavil aj ako sólový spevák. Pamätáme si ho aj z adventného koncertu v spoločenskej miestnosti.

Mladý 18-ročný Branislav Malina, študent Gymnázia v Malackách (1. mája), ktorý od septembra nastúpi do maturitného ročníka a bude intenzívnejšie premýšľať nad štúdiom na vysokej škole. Láka ho právo a neskôr podnikateľský život vo vlastnej firme. V auguste minulého roka sa prisťahoval k babke, do našej farnosti, odkiaľ pochádza aj jeho mamka. (Ale býva tu aj babka z otcovej strany, ktorá sa sem vydala). Predtým býval v Kuchyni a Sekuliach. Položili sme mu zopár otázok:

*Kedy si so spevom začal? „Spievam asi od 2 rokov, hneď ako som začal rozprávať. Neskôr som spieval v kapele v ZUŠ-ke, asi 2 – 3 roky. Na gympli spievam na každom vianočnom koncerte. Nikdy som nechodil na spev do ZUŠ-ky k nejakému učiteľovi. Moje spevákcke skúsenosti sú viac-menej zo spevákckych súťaží. Občas som vystupoval v obci, alebo keď ma niekto niekam zavolať. Vystúpenia mi sprostredkovávala mamka.“

*Aký bol tvoj repertoár vtedy v tých dvoch rokoch, keď si začínal spievať? „Prvý mám nahratý Desmod – Niekto ti to povie skôr než ja. To je ešte takou detskou rečou. Potom som začal spievať Queen, Bon Joviho, Guns N' Roses, občas pár moderných, ale

Sólová pieseň Braňa počas koncertu 4. decembra 2022 v spoločenskej sále kláštora

väčšinou tie staršie pesničky.“

*Kto ťa viedol k spevu od malička? „Nikto, bavilo ma to, úplne spontánne som si začal spievať.“

*Hráš na nejaký hudobný nástroj? „Chodil som 6 rokov do ZUŠ-ky na gitaru, potom ma to tam už nebavilo, učil som sa sám cez aplikáciu v telefóne. Na Vianoce som dostal elektrickú gitaru a začal som viac hrať. Učiteľ, ktorý ma učil hrať na gitare, ma vlastne pozval do tej kapely v ZUŠ-ke spievať, lebo ma poznal, že chodím spievať na rôzne súťaže. Mal som aj svoju vlastnú kapelu.“

*Ty máš aj nejaké ocenenia za spev, aké? „Chodil som na viacero súťaží, z každej som si vždy odniesol nejaké ocenenie. Získal som druhé miesto v roku 2016 v celoslovenskej súťaži moderných piesní Hviezdička. Spieval som Offspring Pretty Fly. V Budmericiach na súťaži Malokarpatský slávik som bol s tou istou piesňou absolútny víťaz, čo bolo dosť prekvapujúce, kde som vyhral viacero

ocenení. Tam som dostal tiež gitaru, a to ma motivovalo, aby som sa ešte viac zlepšoval v tomto smere.“

*Ako viedla tvoja cesta do 7hlásku? „Počas kovidu som chodieval na týždeň s rodinou k babke, pozeral som záznamy svätých omší a videl som, že tam vystupuje aj 7hlások. Babka mi radila, aby som to tam išiel skúsiť. Ona mi aj potom neskôr povedala, že Marcel hľadá do zboru spevákov, chalanov...“

*Čo ťa v 7hlásku baví najviac? „Som medzi ľuďmi, ktorí majú tú istú vášeň ako ja, že chcú spievať pre ľudí, že chcú odovzdať nejaký odkaz pomocou emócií a toho, ako sa cítia. Môžeme zlepšiť ľuďom deň, keď spievame na svätej omši a svojim spevom ju skrášlime. Občas je to aj nejaké vystúpenie v okolí.“

Aké máš sny a ciele, čo sa týka spevu? „Snažím sa svojim spevom zviditeľniť na hudobných festivaloch, napr. v Starej Turej na motokárskom festivale. Na súťaži v Bratislave bol moderátor, ktorý moderoval aj spomínaný festival, on ma vlastne zavolať spievať. Tam som bol spievať 3 roky po sebe. Bol som na rôznych súťažiach. Tam si ma všimli mnohí speváci, s ktorými som už

spieval – napr. s Robom Grigorovom, Krisťínou, skupinou Metalinda, Noc a deň... a kvôli chorobe Lucky Bílej mi ušlo vystúpenie aj s ňou... Píšem vlastné piesne, z ktorých by som chcel do budúcnosti vlastný album. Konzervatórium ma neláka. Nechcem sa venovať len hudbe. Kvôli financiám sa chcem venovať aj podnikaniu, vyštudovať právo a spevu sa budem venovať popri tom. Keď robí človek niečo, čo ho baví, tak to robí poriadne. Ak ho to nudí, nestojí to za moc.“ Je tu niečo, čo sa ti tu aj nepáči? „Niektoré decká v zbere to neberú tak vážne. Ale prakticky tu mám priestor aj na šport – futbal, volejbal, pomáhám pri akciách v oratku, ako animátor počas tábora. Veľa pomáhám babke...“

Braňovi budeme moc držať palce a určite budeme naňho pamätať aj v modlitbách, aby vždy zostal stáť nohami pevne na zemi. Aby svoj talent, ktorý dostal od Pána Boha, využíval vždy len na správne ciele. Nech je príkladom pre ostatných chlapcov – spevákov, ktorí by chceli posilniť 7hlások a potešiť Pána Boha svojím talentom a darom. Nech sa mu splnia všetky správne sny mu praje celá redakčná rada!

Ako animátor počas prímestskeho tábora v júli t. r.

Hudobný festival Šaštínske zvony

V našej farnosti sa 10. júna 2023 konal 2. ročník hudobného festivalu sakrálnnej a gospelovej hudby pod názvom Šaštínske zvony 2023. V priestoroch Baziliky Sedembolestnej Panny Márie a átria kláštora pavlínov ho v spolupráci s Farským úradom Šaštín – Stráže, zorganizovalo Občianske združenie SEPTIMAVIA so sídlom v Šaštíne – Strážach.

OZ SEPTIMAVIA na tento účel zadalo projekt, a keďže tento projekt bol úspešný, Hudobný festival sakrálnnej a gospelovej hudby Šaštínske zvony bol realizovaný aj za finančnej podpory Trnavského samosprávneho kraja.

Veľmi sa tešíme, že hudobného festivalu sa zúčastnili spevácke zbory naprieč celým Slovenskom. Privítali sme spolu sedem zborov. V Bazilike sa predstavili Ekumenický spevácky zbor Sládkovičovo, Spevácky zbor Gloria deo Bytča a Hummelchor-zbor pri kostole sv. Márie

Organizátori festivalu, zároveň autori tohto príspěvku a správca farnosti páter Michal Nižnánsky OSPPE.

Magdalény vo Vyšnom Medzeve. V átriu vystúpili Mládežnícky zbor Gbely, Pronto tím Kostolná pri Dunaji, Kašakere trúby Luník IX a domáci zbor 7hlások.

Podujatie otvoril správca farnosti páter Michal Nižnánsky, potom sa slova ujal moderátor festivalu páter Juraj Tirpák a pred-

Vystúpenie domáceho zboru 7hlások

stavil hlavného organizátora Marcela Žáka, ktorý všetkých pekne privítal a poskytol technické informácie a informácie k organizácii festivalu. Zároveň všetkým zaželel príjemný hudobný zážitok a pozval na príjemné posedenie do priestorov átria, ktoré sa pri tejto príležitosti zmenilo na malé námestíčko so stánkami s jedlom, nápojmi a malou kaviarničkou. Denný program sme zakončili slávením svätej omše v Bazilike, počas ktorej sme

mohli počuť spievať domáci Chrámový zbor pri Bazilike Sedembolestnej Panny Márie.

Po svätej omši sme pokračovali v átriu vystúpením hlavného hosta festivalu Márie Podhradskej s kapelou, ktorá si nás získala svojím očarujúcim spevom, krásnymi textami, hlbokými myšlienkami a vynikajúcimi muzikantmi. Bolo to nádherné vyvrcholenie tohtoročného festivalu.

Z vystúpenia Márie Podhradskej

Svätá omša

Skupinka mladých animátoriek pri registrácii na festivale

A na úplný záver si diváci mohli vypočúť domácu skupinu The Lentack (na konci sa už aj tancovalo :-)).

Veríme, že všetky zúčastnené zbory odchádzali nielen s pamätnými listami a malým „šaštínskym zvončekom“, ale hlavne s nezabudnuteľnými pocitmi, úžasnými zážitkami, ... a obdarení milosťami Sedembolestnej Panny Márie - Patrónky Slovenska.

A čo na záver? Veľké ĎAKUJEME!!!

Ďakujeme všetkým, ktorí sa pričínili o úspešný priebeh festivalu, ktorí zabez-

Časť z prípravného a organizačného tímu festivalu

pečili ozvučenie, osvetlenie, fotografovanie, všetkým dobrovoľníkom, úžasným kuchárom za prípravu jedla, sponzorom, za koláčiky od šikovných našich žienok a v neposlednom rade naším drahým pátrom za podporu a poskytnutie priestorov.

A „ĎAKUJEME“ aj VÁM, ktorí ste sa prišli pozrieť.

PS: A bola aj súťažná otázka: Viete, v ktorej z veží Baziliky je umiestnený Národný zvon?

Marcel a Iveta Žákovci

Domáca skupina The Lentack

Organizátori museli bojovať aj s nepriaznivým počasím

PS 2: V mene našej farnosti ďakujeme Marcelovi, Ivetke, ich synom a všetkým dobrovoľníkom, že takúto krásnu akciu začali pripravovať a položili základy krásneho diela, ktoré veľmi dôstojne reprezentuje našu farnosť a aj Baziliku Sedembolestnej.

Naša farnosť na cestách

Putovali sme do Trnavy

Na štátny sviatok dňa 8. mája 2023 okolo 9.00 hod., na vlakovej stanici v Šaštíne -Strážach skupinka viac ako štyridsať ľudí spolu s pánom farárom Miškom a pátrom Gregorom vyrazila na farský výlet vlakom do Trnavy. Viacerí sme boli prekvapení, že v Senici sme museli prestúpiť na iný vlak. Aj spätočná cesta bola s prestupom v Senici. V Trnave na stanici nás už čakal páter Martin, ktorý od marca pôsobí vo farnosti Tulipán v Trnave. Cez pešiu zónu sme prešli k renesančnému Arcibiskupskému palácu na Námestí sv. Mikuláša. Počas prehliadky historických budov starého i nového Arcibiskupského úradu nás sprevádzal vdp. Stanislav Žlnay (notár a archivár úradu). Pútavo a kompetentne nám vyložil históriu súvisiacu so vznikom Trnavskej arcidiecézy.

Veľkou kovanou bránou cez záhradu plnú vysokej trávy a stromov sme sa dostali k starému schodištu a bráne s kamenným erbom. Pozreli sme si autenticky zachované miestnosti s renesančnými klenbami a portálmi. Budova bola vybudovaná Mikulášom Oláhom v r. 1542-1562. Po postupných prístavbách nadobudla rezidencia podobu paláca s uzatvoreným nádvorím. V rokoch 1542 – 1820 palác bol dočasným sídlom ostrihomských arcibiskupov, ktorí sa sem uchýlili pred tureckým nebezpečenstvom. Po ich návrate späť do Ostrihomu v Trnave sídlili generálni vikári, a to až do roku 1922, do vzniku Trnavskej apoštolskej administratúry. Práve z nej sa o 55 rokov neskôr konštituovala Trnavská arcidiecéza. Na jej čelo bol vymenovaný Pavol Jantausch, ktorý sa neskôr stal prvým slovenským

biskupom. Koncom roku 1977 zasa pápež Pavol VI. na žiadosť slovenských kňazov a biskupov zriadil slovenskú cirkevnú provinciu s arcibiskupským úradom v Trnave a povýšil administratúru na diecézu. Neskôr pápež Ján Pavol II. zriadil novú cirkevnú provinciu Bratislavsko-trnavskú arcidiecézu. Najnovšie dejiny sa uzatvárajú rozhodnutím pápeža Benedikta XVI., ktorý 14. februára 2008 rozhodol o reorganizácii diecéz na Slovensku, pričom metropolitné sídlo premiestnil z Trnavy do Bratislavy, kde vznikla nová arcidiecéza. Trnave bol ponechaný titul arcidiecézy, no zmenil sa jej názov z Bratislavsko-trnavskej na pôvodný – Trnavské arcibiskupstvo. Arcibiskupský úrad tu sídlil do konca 20. storočia, keď sa presťahoval do zrekonštruovaného Šľachtického konviktu.

Pôvodný Šľachtický konvikt, ktorý stál na Kapitulskej ulici, založil v roku 1619 ostrihomský arcibiskup Peter Pázmaň.

Starú budovu v rokoch 1747 – 1754 na príkaz cisárovnej Márie Terézie nahradila novostavba podľa viedenského palácového vzoru, ktorá bola najväčšou neskorobarokovou stavbou v Trnave. Projekt a výstavba objektu boli realizované pod kontrolou Viedenskej stavebnej komory. Slohový výraz tohto objektu je typický pre okruh hlavného viedenského architekta Antona Hillebrandta, ktorý bol jedným z predstaviteľov klasicizujúceho baroka. Šľachtický konvikt je honosný, štvorkrídlový, dvojtraktový a trojpodlažný palác. Na chodbách, schodiskách a v refektári bola uplatnená barokovo-rokoková štuková výzdoba. Hlavné uličné priečelie malo pôvodne tri vstupy – jeden hlavný a dva jednoduché, ktoré plnili hospodársky účel (jeden z nich je v súčasnosti zamurovaný). Akcentom hlavnej uličnej fasády je reprezentačný portál s plastickou, do priestoru riešenou stĺpovou architektúrou, nesúcou balustrádový

Pater Michal ďakuje vdp. Stanislavovi Žlnaymu, notárovi a archivárovi Arcibiskupského úradu

Agapé na nádvorí pri kostole na Tulipáne

Účastníci farského výletu do Trnavy

balkón so sochárskym dvojíťm erbom a plastikami. Až do roku 1777 budova slúžila Trnavskej univerzite ako internát pre šľachtických študentov. Po odsťahovaní univerzity do Budína využívala palác striedavo cirkev a vojsko. V rokoch 1919 – 1936 v budove sídlil Kňazský seminár sv. Cyrila a Metoda. Po jeho presťahovaní do Bratislavy tu sídlil Malý seminár a umiestnený tu bol aj internát pre žiakov, ktorý spravovali saleziáni. V päťdesiatych rokoch 20. storočia bola budova cirkvi odobratá a prevzatá Československým štátom do správy Ministerstva národnej obrany. V budove až do roku 1990 sídlili kasárne. V roku 1991 bola budova vrátená Trnavskej arcidiecéze, ktorá uskutočnila jej finančne i technicky náročnú rekonštrukciu a presťahovala sem Arcibiskupský úrad. V tejto budove ma najviac ma zaujala Kaplnka Sv. Kríža, umiestnená v krátkom vyčnievajúcim piatom krídle budovy. Múry oktogonálne zaklenutej kaplnky sú mohutnými pilastrami rozčlenené na 8 polí, rozdelených oknami. Očá-

rila ma krásu tohto miesta a pocítila som pokoj a radosť, že som tam mohla byť. Počasie sme mali výborné. Slnko svietilo chvíľami až viac, ako bolo treba, a nás čakala pešia túra do farnosti Tulipán. Povzbudzovala nás myšlienka, že nás tam čaká opekačka a oddych na nádvorí pri kostole na Tulipáne.. Občerstvenie bolo výborné: opekané aj grilované špekáčky, slaninka, klobásy, torta, nanuky, koláčiky, alko i nealko. Jednoducho super a hlavne družná nálada všetkých účastníkov výletu. Po oddychovej pauze nám páter Martin ukázal zrekonštruovaný a zmodernizovaný farský Kostol Najsvätejšieho Srdca Ježišovho na Tulipáne, kde nám aj odslúžil sv. omšu. Posilnení sme už ľahko dokráčali na vlakovú stanicu, ktorá je našťastie neďaleko farnosti Tulipán. Farský výlet organizovaný našimi pátrami pavlínmi bol jedinečný (ako aj vždy doteraz). Zúčastnili sa ho všetky vekové kategórie a zažili sme úžasnú silu spoločenstva – synodalitu v praxi.

(Jana Hušková – text aj foto)

Z Národnej Svätyne

Púť motorkárov - 15 rokov

Delíme sa s vami o krásne svedectvo zakladateľa Púte motorkárov:

Motokár na ceste, veľká rýchlosť, nedodržiavanie pravidiel, nebezpečné predbiehanie, hlučné výfuky, oblečený v koži... tak nejako väčšina ľudí hodnotí motorkára. Je to osoba, ktorá so sebou prináša skôr tie negatívne emócie. Určite to nie je niekto, koho by ste hľadali v kostole a už vôbec nie na omši! Motorkári nechodia do kostola, neveria v Boha. Veria len v slobodu, divokú jazdu, žiadne pravidlá, obliekajú sa do kože, majú radi alkohol, divoké oslavy? Vo všetkom je trochu pravdy, no 99% chlapov na motorkách sú bežní ľudia, ktorí majú svoje rodiny, žijú bežný rodinný život, majú svoju prácu a jazda na motorke je pre nich len koníčkom, chvíľou, ktorú majú pre seba, aby unikli z každodennej reality a užili si chvíľu pre seba. Majú radi objavovanie diaľok, objavovanie nových ciest, nových miest, alebo len jednoducho platí, že cesta je cieľom. Bolo tomu tak aj 15 rokov dozadu, keď som sa zastavil v Bazilike a dal som sa do reči s don Zacharom, vtedajším kaplánom. Slovo dalo slovo, rozprávali sme sa o motorkách, o živote, a on prišiel s nápadom, že keď už jazdím na motorke, mohli by sme spraviť motopúť v Šaštíne. Nápad to bol zaujímavý, tak sme sa do toho pustili. Oslovili sme ľudí na motorkárskych fórach, navrhli sme termín a prvá motopúť bola na svete. Pocity boli zmiešané, príde niekto, či nepríde??? Ako to asi bude vyzeráť? Taká motorkárska omša. Mala by to byť bežná omša, no na druhej strane by mala byť niečím výnimočná. Tak sme sa dohodli, že postavíme pred oltár aj jednu z motoriek. Prvá omša dopadla nad očakávania dobre – prišlo cca

Mikuláš Lánik – autor textu a organizátor púte

100 motoriek. Omša s vlastnými prosbami, s motorkou pred oltárom, počas prijímania hrala v pozadí na organe Ave Maria od Schuberta.

Za tých 15 rokov sa z púte stala tradícia. Už nie je potrebné písať na motorkárske fórum, že bude púť. Berie sa to ako samozrejmosť. Vždy posledná júnová sobota patrí v Bazilike motopúti. Nie je treba to už nikomu oznamovať, nie je treba o tom písať, ani nie je potrebné to nikomu pripomínať. Počet účastníkov sa ustálil na približne 200-300 motoriek každý rok. Veľa účastníkov je pravidelných a vidíme sa raz za rok, a to po dobu už 15 rokov! Človek vidí, ako čas plynie, ako sme zostarli, ako nám vyrastajú deti, ako sa menia naše motorky... no jedna vec vždy zostáva: prišli sme sa pomodliť na to isté miesto a poprosiť Pannu Máriu o našu ochranu, poďakovať sa za to, že sme na cestách prežili ďalší rok a pomodliť sa aj za tých, ktorí nemali toľko šťastia ako my. Verím, že táto omša pre motorkárov bude mať dlhú tradíciu a bude pokračovať aj po ďalšie roky. Vďaka patrí Paľovi, Markovi

Páter Juraj požehnáva motorky aj motorkárov na záver púte

a Gabovi, ktorí pomáhali túto tradíciu rozbehnúť. Boli to oni, ktorí mali super nápady, ktorí pomáhali zostavovať prosby, ktorí prevzali iniciatívu pri organizovaní a samozrejme, don Zacharovi, bez ktorého by sa tento nápad nikdy nezrodil.

Vidíme sa aj budúci rok. Nech na nás Sedembolestná dáva zhora pozor, keď ideme "rýchlejšie", ako by sa patrilo:)

Mikuláš Lánik
(foto: Emma Ester Ercolano)

Spoločná foto na záver púte pred Bazilikou

Zo života mladých vo farnosti

Prímestský tábor 2023 fotoobjektívom

Prosíme Ťa, Pane, o zdravie, aby deti počas týchto dní neochoreli a mohli si naplno užiť tábor; o nové priateľstvá; o ochranu pred úrazmi, aby sme neboli nútení odísť z tohto prostredia plného lásky a dobrodružstiev; za našich rodičov, ktorí nám umožnili zúčastniť sa tohtoročného tábora, aby aj počas týchto dní boli našou oporou; za animátorov, aby k deťom vždy pristupovali s láskou a pokojom a za pátrov pavlínov, aby ich Sedembolestná Panna Mária požehnávala zdravím a milosťami.

Pane, prinášame loptu ako symbolom športu, ktorý nás sprevádza celým táborom. Daj, aby sme sa pri týchto aktivitách nezranili a mohli súťažiť zo všetkých síl. Prinášame ti vodu, ktorá je symbolom života. Tak, ako by sme nedokázali prežiť bez vody, nedokážeme prežiť ani bez Teba. Ďakujeme, že si stále pri nás. Prinášame guľu, do ktorej každý deň ukladáme naše zážitky. Daj, aby nielen táto guľa, ale aj naše srdce, bolo naplnené peknými spomienkami.

*Pane, prosíme ťa o zho-
jenie všetkých zranení,
ktoré sa doposiaľ stali
a ochraňuj naše deti,
aby nepribúdali ďalšie;
ochraňuj našich rodičov
a ich rodičov tak ako oni
ochraňujú nás; daj silu
naším kuchárkam, aby
naďalej varili tak dobré
obedy a daj im pocítiť
radosť z prázdnych ta-
nierov; daj, aby dnešný
výlet prebehol s „kľu-
dom“, a aby sa po ceste
autobusom nič zlé nestalo,
aby sme počuli veľa smiechu
a nula plaču; prosíme ťa,
Pane, podporuj
kreativitu a fantáziu našich
„športákov“, aby ich „napá-
dali“ stále nové upgrady.*

*Pane, prinášame Ti,
farebné táborové
tričká a ďakujeme za
to, že si nám dal zrak,
a tak aj možnosť po-
zorovať rôznofarebný
svet; prinášame Ti
bagnetu a ďakujeme
za to, že si nám dal
chuť, a tak aj mož-
nosť cítiť rôznoro-
dosť jedla; prinášame*

*Ti „reprák“ a ďakujeme za to, že si nám dal sluch, a tak aj možnosť počúvať a komunikovať medzi
sebou; prinášame Ti kvietky a ďakujeme za to, že si*

*Modlime sa za naše
táborové spoločenstvo,
aby medzi nami ne-
vznikali spory a nezho-
dy; Pane, prosíme ťa
o zdravie, aby sme sa
vyhli úrazom a prežili
prázdniny bez zranení;
modlime sa za naše
rodiny, aby držali spolu
aj v ťažkých chvíľach;
Pane, prosíme ťa o po-
koj vo svete, nech žijú
národy medzi sebou
v mieri; prosíme ťa za
všetkých mladých ľudí,
aby sa nebáli prejavíť svoje
emócie a prijali seba
takých ako si nás stvoril.*

*Pri hraní hier sa môžeme nie-
len tešiť z výhry, ale aj pociťť
smútok z prehry. Pane, ďaku-
jeme ti že si súčasťou nášho
života. Pomáhaš nám pre-
konať smútok a nevzdať sa
v ťažkých životných rozhod-
nutiach. Kytka kvetov nám
vždy vyčarí úsmev na tvári a
prinesie radosť. Ďakujeme ti aj
za tie najmenšie radosti dňa,
že sa môžeme tešiť a prežívať
život spolu s Tebou. Pane daj,
aby sme nechut' k veciam či
ľuďom, ktorí nám nie sú sym-
patickí prekonávali s tvojou
veľkou láskou a udržiavali si
svoje srdcia čisté.*

*Pane, otvor nám
oči, aby sme vi-
deli všetky dôvo-
dy, pre ktoré mô-
žeme byť šťastní
a spokojní. Pane,
pomôž nám pa-
mätať na to, že
keď prídu búrky
– či už na oblo-
he, medzi ľuďmi
okolo nás, alebo
v našom srdci, že*

*si stále pri nás, a že si väčší než akákoľvek búrka. Pane, prosíme Ťa o pomoc a ochranu všetkých
animátorom, aby svoju prácu vykonávali s láskou a radosťou.*

(foto: archív oratka)

*Bože, pomôž nám pamätať
na to, že aj ľudia, ktorí
sa odo nás odlišujú, sú
rovnako ako my tvojimi
milovanými stvoreniami.
Pane, ďakujeme Ti za Tvoje
prísľúbenie, že nás budeš
vždy chrániť. Pane, ďakuje-
me Ti za to, že nás vedieš,
a že vďaka Tvojej láske
dokážeme aj z malých jed-
noduchých skutkov lásky
vytvoriť v druhých ľuďoch
úžasný obraz o Tebe. Ďakujeme za všetky víťazstvá v hrách i vo vnútorných bojoch, ktoré prežívame.*

Farská charita Šaštín-Stráže

Spoločné stretnutie charitákov z rôznych kútov Bratislavskej arcidiecézy

„Neodvracajme zrak od chudobných,“ znelo heslo stretnutia charitákov z rôznych kútov Bratislavskej arcidiecézy, ktoré sme organizovali v Bratislave, v nedeľu 25. júna, ako záverečnú slávnostnú bodku Národného týždňa charity 2023. Riaditeľ Bratislavskej arcidiecéznej charity Boris Hrdý rozvinul myšlienku sv. Otca Františka k tohtoročnému Svetovému dňu chudobných aj na našu službu charity a nášho tímu, spolu s poďakovaním za uplynulý rok pomoci Slovákom aj cudzincom. Slávnostného stretnutia sa zúčastnili zamestnanci Bratislavskej arcidiecéznej charity aj so svojimi rodinami, tiež členovia a kňazi z farských charít a dobrovoľníci charity. Spoločnú sv. omšu v Dóme sv. Martina v Bratislave slávil aj náš charitný kňaz Jozef Kožuch, ktorému vďačíme za dlhodobú duchovnú podporu nášho charitného tímu. Jožko ďakujeme, tvoje modlitby nás nesú v ťažších časoch. Sme nesmierne vďační aj za podporu a

účasťou pomocného biskupa Bratislavskej arcidiecézy biskupa Jozefa Halka, ktorý nám povedal: „Konkrétne charitatívna aktivita aj na farskej úrovni je úroveň naplnenia svätomartinského posolstva. Pretože svätý Martin bol ten, ktorý napriek tomu, že bol na koni, si dokázal všimnúť niekoho, kto je na zemi. A niečo z toho, čo mal, oddelil a dal tomu druhému. V tom vašom prípade je to čas, talent, zanieťenie a organizačná aktivita pre tých, ktorí sú chudobní. Najprv si ich treba všimnúť, potom si treba všimnúť, čo konkrétne potrebujú a potom im to treba zohnať a dať v najrôznejších úrovniach. A chcel by som vás ubezpečiť o tom, že napriek tomu, že aktivity sa môžu stretávať s najrôznejšími ťažkosťami, a niekedy dokonca aj s nevďačnosťou, zo strany tých, ktorým slúžime, Ježiš hovorí: podal si mi pohár vody a ja ti za to sľubujem Božie kráľovstvo. To, čo sa deje v teréne, aj bežná každodenná práca pre chudobných, má vždy, aj keď si to neuvedomujeme, veľký významný duchovný rozmer a v Božej pamäti máme uložený nehrdzavejúci poklad, ktorý nám nik nezoberie.“

Autor: Mgr. Mária Hvozdková –
PR a marketingová pracovníčka BACH

Členovia z FCH Šaštín-Stráže a FCH Kúty spolu s riaditeľom BACH (Boris Hrdý) a Koordinátorom farských charít (Ladislav Jakóczy) – archív FCH

Sedembolestná Panna Mária uzdravuje

Svedectvo Zuzany

Tak ako Angelika Bakičová, keď prosila Panu Máriu za svojho manžela, grófa Imricha Czobora o pomoc v manželstve a bola vyslyšaná, som podobnú pomoc zažila aj ja. S manželom sme sa brali mladí – ja som mala 19 a manžel 23 rokov. Narodili sa nám dve deti – syn a dcéra. Postavili sme si dom. Darilo sa nám živote aj v kariére. Boli sme sebestační – naša finančná situácia sa z roka na rok zlepšovala. Chodili sme na rôzne spoločenské akcie, zahraničné dovolenky, žili sme rušným životom. A možno to tu začalo škripať – postupne sme začali prepadať materializmu a konzumnému spôsobu života, vzdávali sme sa od seba. Deti rástli a manžel mal čoraz menej a menej času na rodinu. Raz musel ísť tam, inokedy zasa inam a nebolo to iba z pracovných dôvodov. Prednosť dostávali kamaráti, krčma, kaviarne.... Príchody domov boli nadržanom alebo až ráno, keď deti vstávali a ja som pripravovala raňajky. Jedného dňa som mu oznámila, že som tehotná. Bral to ako zámienku, aby z domu utekal ešte častejšie. Nechcel tretie dieťa, trval na tom, aby som šla na potrat. Pohádali sme sa. Bola som zúfalá, rozplakala som sa a vybehla z domu. Sadla som do auta a ani neviem, ako som sa ocitla pred Bazilikou v Šaštíne. Úplne podvedome som vošla do vnútra. Vzadu boli ľudia, ktorí čakali na spoveď. Neviem prečo som sa tam postavila aj ja. Keď som bola na rade, vošla som do spovednice. Sedel tam kňaz, ktorému som rozpovedala celý svoj život, svoje pády, svoje trápenie, svoje starosti a problémy. To som ešte netušila, ako mi tento kňaz pomôže a bude pri mne stáť a modliť sa za mňa a celú našu rodinu. Bol ochotný si aj

s mojím manželom nielen zavolať, ale sa s ním stretnúť.

Našťastie som všetko toto ustála. Syn má 23 a staršia dcéra 22 rokov. Sú to dospelí ľudia, ktorí majú svoju prácu, záujmy, ale na malú sestru nedajú dopustiť. Keď sa im dá, snažia sa tráviť čo najviac času s ňou. Aj počas covidovej pandémie jej pomáhali pri dištančnom vyučovaní.

Trvalo to asi rok, kým sa začala badateľná zmena v manželovom správaní. Vďaka Pánu Bohu to bola zmena k dobrému. Začal obmedzovať výlety s kamarátmi, návštevy krčmy a čoraz viac sa venoval všetkým deťom. Ešte stále má čo zlepšovať, ale samozrejme aj ja, na našom manželstve a vo výchove detí. Mali sme obrovskú krízu v období, keď som odhalila manželove stretnutia na káve s inými ženami. Ale vrátil sa naspäť k svojej rodine, stáva sa z neho iný manžel a otec, než bol predtým.

Spomínam si, ako moja mama vždy po záhorácky povedala: „S čertom zle a bez čerta horší“. Koľkokrát som chcela utiecť z manželstva a dať sa rozviešť, ale vždy si pomyslím na to, že som prisahala pri oltári. Alebo sa pozriem na našu najmladšiu dcéru, aj ona ma drží, aby som bojovala každý deň. Bojujem s pomocou modlitby a Panny Márie. Za obrátenie manžela ďakujem našej Patrónke, Sedembolestnej Panne Márii. Do jej rúk som vložila nielen naše manželstvo, ale celú našu rodinu.

Ďakujem dobrému Pánu Bohu, že mi umožnil stretnúť kňaza Petra Barinu. Nie je iba kňazom, ale aj blízkym človekom, ktorý vie vypočuť, poradiť, pochopiť... Panna Mária nech ho ochraňuje! Daj Pane Bože, aby sme mali takýchto kňazov, aby ich bolo čo najviac!

S pozdravom Zuzana

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Krstom sa stali Božími deťmi a členmi Cirkvi:

Elizabeth Hroznová	6. 5. 2023
Artur Saksun	6. 5. 2023
Anna Makayová	7. 5. 2023
Jakub Andrla	14. 5. 2023
Benjamín Ferenčák	21. 5. 2023
Sebastián Šefčík	21. 5. 2023
Lujza Rampáčková	21. 5. 2023
Matias Valúšek	21. 5. 2023
Ema Kuštra	21. 5. 2023
Ondrej Slovák	11. 6. 2023
Katarína Danielová	17. 6. 2023
Tobias Božek	18. 6. 2023
Alexander Čierňava	18. 6. 2023
Matias Barkóci	18. 6. 2023
Adam Barkóci	18. 6. 2023
Marcus Zach	25. 6. 2023
Sára Hájková	9. 7. 2023
Alica Melkusová	16. 7. 2023
Elizabeth Danihelová	22. 7. 2023
Amalka Hladká	23. 7. 2023
Viktor Daniel	23. 7. 2023

(uvedené sú dátumy krstov)

Pozývame vás na
**farskú púť do Žarošíc
v nedeľu 13. augusta 2023.**

Zostalo ešte zopár voľných miest do autobusu, ktorý odchádza o 16.00 hodine spreď Baziliky, ale môžete prísť aj iným dopravným prostriedkom.

Sviatosťné manželstvo uzavreli:

Kristína Vašíčková a Rastislav Tuma	5. 5. 2023
Soňa Puškáčová a Dominik Tomašovič	14. 5. 2023
Michaela Danielová a Tomáš Sova	30. 6. 2023
Anna Hesecková a Jakub Lipčák	30. 6. 2023
Júlia Jureková a Dominik Kadlečík	1. 7. 2023
Paulína Kováčová a Róbert Poláček	7. 7. 2023
Mária Horňáková a Martin Medový	22. 7. 2023

Predišli nás do večnosti:

Antónia Barcajová	4. 5. 2023
Rozália Adamovičová	11. 5. 2023
Anton Fráner	3. 7. 2023
Jozef Fríbort	20. 7. 2023
Ivana Okpalanozie	21. 7. 2023

(uvedené sú dátumy pohrebov)

Zostavil: páter Michal Nižnánsky,
OSPPE - správca farnosti

Pozývame vás na
**tradičnú farskú púť do Marianky
v utorok 29. augusta 2023.**

Odchod spoločným autobusom
bude o 9.00 hodine spreď Baziliky.
Viac info vo farských oznamoch.

10
rokov

Prvé sväté prijímanie – 7. máj 2023

Jakub Adamčík, Jozef Bakíč, Lucia Beňová, Laura Danielová, Barbora Fialová, Damián Gach, Kristína Gálová, Mário Havlíček, Nela Heráková, Jakub Holický, Samuel Hubeľ, Damián Jurica, Marko Korman, Karín Kozánková, Nela Kralovičová, Tamara Kubincová, Jakub Létal, Nela Matejovičová, Marco Mihok, Michal Mikuško, Martin Mjakiš, Sebastian Mondecc, Viliam Nigrovic, Eduard Paeka, Veronika Palkovičová, Nela Pokošová, Gabriel Prsták, Ján Raffaseder, Zoe Rozdorová, Sofia Řiliová, Sebastian Slovák, Rebeka Sojková, Filip Szomolay, Nikola Šedivá, Stela Šimková, Tomáš Škrábák, Peter Šurek, Eliška Vašková, Silvia Zaviščáková (18. 6. 2023 Natália Bobošíková a Dávid Kastler)